

Ocolul Silvic Tarnita - Baia de Arama si oamenii sai

Descriere imagine:
Drum de tara...

Revin mereu într-unul din acele locuri binecuvântate de Dumnezeu, în care parca timpul s-a oprit și care păstrează puritatea și liniștea ancestrală a începutului de lume, o lume plină de credințe, superstiții și obiceiuri stravechi a caror semnificație mai este cunoscută doar de câțiva dintre bătrânii locului, care păstrează toată această moștenire culturală ca pe o comoară nepretuită, pe care, din păcate, nu prea mai au cui să o lase moștenire.

Natura și satul fac pereche bună

"Gura de rai? despre care vreau să vă povestesc se află în sud-vestul țării, în județul Mehedinți, mai precis în comuna Balta. Multe și minunate frumuseți naturale cuprind această zonă: **Padurea de Liliac de la Ponoarele**, întinsă pe 20 de hectare, unică în România, unde la începutul lunii mai se organizează "Sărbătoarea liliacului", **Podul lui Dumnezeu**, monument natural unic în lume, care, după cum spun unii specialiști și scriitori este o "creație dumnezeiască", **Pestera Izverna**, în care se spune că există comoara lui **Obrenovici** - tezaurul Serbiei și comoara împărătesei Maria Tereza...

Pe dealurile ce străjuiesc comuna sunt livezi de prune bobolane (cu formă rotundă) și ciorane (de formă lunguiată) și de mere uriașe, puțin acrisoare cu un gust aparte.

Pitorescul locului e dat însă de casele vechi, cu o arhitectură specifică zonei oltenesti de munte, răspândite pe ulițe care urcă și apoi curg la vale, de biserica veche, unde în fiecare duminică se adună ba

trânele satului în frumoasele lor costume populare, precum și de covoarele multicolore tesute cu motive oltenesti: "Foaia cu crinul" și "Fata cu oaia", renumite în întreaga lume.

Într-una din incursiunile mele în acest peisaj de suflet, am poposit la Baia de Arama. Aici l-am cunoscut pe directorul Ocolului Silvic, Mihail Cioboata, un om daruit meseriei sale, mare iubitor de natură și profesionist de excepție. Mihail Cioboata mi-a împărtășit câte ceva despre viața și activitatea sa, despre Ocolul Silvic Tarnita și despre legile bune sau mai puțin bune care au guvernat domeniul silvic în ultimii 18 ani...

Autoportret

M-am născut la 2 mai 1954, în comuna Frâncești, județul Vâlcea. Școala generală am terminat-o în comuna natală, liceul la Râmnicu Vâlcea, specialitatea silvicultură, după care am urmat cursurile Facultății de Silvicultură din Brașov, promoția 1981. Sunt căsătorit și am doi copii. Am lucrat timp de 20 de ani la IFET (Întreprinderea Forestieră de Exploatare Transport Târgu-Jiu și în Industria lemnului), după care mi-am desfășurat activitatea timp de cinci ani la Ocolul Silvic Pades - Direcția Silvică Târgu-Jiu, iar de doi ani lucrez la Ocolul Silvic Tarnita-Baia de Arama, Direcția Silvică Turnu-Severin. Am acumulat experiența profesională timp de 20 de ani în domeniul exploatării forestiere.

Ocolul Silvic Tarnita are 18.000 de hectare de pădure, dintre care 4.000 de hectare au fost deja retrocedate și mai sunt de retrocedat o mie de hectare. La final, ocolul va rămâne în proprietate cu 13.000 de hectare. Pădurile sunt de calitate medie spre slabă, structurate pe clase de vârstă: sub o sută de ani și peste o sută de ani. Pentru refacerea pădurilor, ocolul deține și o pepinieră.

Ocolul dispune de bazine (bazine: Criva, Betitica), unde există 15.000 mc masă lemnoasă amplasată în zone greu accesibile; de altfel, majoritatea pădurilor exploatabile se află în bazinele neaccesibile.

Doi unități de producție se suprapun peste Parcul Domogled, care este Rezervație Naturală, de unde nu se poate obține masă lemnoasă.

Dintre speciile de arbori pe care le întâlnim în pădurile arundate ocolului nostru, amintesc: molid, douglas (specie exotică de brad), brad, stejar, cer, gorun (25%), fag (75%), alte specii (5%). Animalele care viețuiesc în aceste suprafețe forestiere sunt: capriori, iepuri, porci mistreți, dihoari, viperă cu corn, broască țestoasă.

Ocolul silvic achiziționează fructe de pădure și ciuperci, care se găsesc în cantități foarte mari în zonă și sunt recoltate din păduri. În ceea ce privește "fondul de vânătoare", acesta este arundat AJVPS-ului.

Marea "împărțea" a iscat mari nemulțumiri

Din păcate, după 1989, pădurile din România au rămas neprotejate legislativ. Mai mult, prin cele trei legi de retrocedare (Legea 18/1991, Legea 1/2000 și Legea 247/2005), s-a ajuns în prezent la o situație dificilă și cu multe carente. Prin legea 18 s-a retrocedat până la 1 ha de pădure, conform scriptelor existente la primărie în registrul agricol și în registrul proprietarilor.

Primariile au întocmit un tabel cu cetatenii care trebuiau sa fie împrorietariti cu padure si suprafata rezultata a fost împartita de comisiile locale viitorilor proprietari. De exemplu: Ocolul silvic a predat Primariei Balta o suprafata de 820 ha padure.

Consiliul local a împartit-o proprietarilor, pe bucati, pe baza masuratorilor facute de "Nea Gheorghe", si nu de o persoana autorizata. Acel "Nea Gheorghe" a facut numai "minuni". Dupa aceasta „dreapta” împartire, unii dintre proprietari au ajuns sa nu mai primeasca ce li se cuvenea de drept. Silvicultorii nu au participat la împartirea pe parcele a terenului forestier.

O alta problema a fost ca nu s-a predat toata padurea proprietarului, conform protocolului stabilit initial. Unii proprietari nu s-au prezentat la punerea în posesie, iar altii, care nu erau din zona, au fost împrorietariti cu padure fara sa aiba nici un drept.

Prin Legea 1/2000, s-a retrocedat padure pâna la 10 ha. În opinia mea, o mare carenta a acestei legi a fost urmatoarea formulare: "Retrocedarea se face, de regula, pe vechiul amplasament", acel "de regula" oferind practic posibilitatea de a nu fi respectate vechile amplasamente.

Din fericire, Legea 247, prin care s-a retrocedat cetatenilor suprafata de teren forestier detinuta initial, precizând clar în lege ca aceasta se va retroceda "pe vechiul amplasament", a anulat greseala de formulare din Legea 1. Prin aceasta lege, vechiul amplasament este obligatoriu, iar în caz ca respectivul amplasament este ocupat, prin lege se ofera unul sau doua amplasamente similare (acolo unde exista documente clare).

Conform Codului Silvic din 2008, proprietarilor de terenuri forestiere le revine obligatia de a încheia contracte de paza cu o structura silvica si de a preda efectiv aceste suprafete unui padurar autorizat (gestionar), lucru greu de înfaptuit, multi proprietari necunoscându-si limitele proprietatii.

Pâna la 30 de hectare, paza nu se plateste, fiind subventionata de stat, iar pentru suprafete mai mari de 30 de hectare paza se plateste. Din pacate, statul da banii pentru paza foarte târziu. În zona nu exista deocamdata ocoale silvice particulare, deci singura solutie viabila de paza este încheierea unui contract cu Ocolul Silvic Tarnita.

Un aspect controversat al retrocedarilor, si care a iscat multe comentarii si procese, a fost acela ca, daca proprietarii au avut acte datate dupa anul 1945, atunci au intrat în proprietatea terenurilor forestiere, iar daca actele erau datate înainte de 1945, de exemplu din 1902, au ajuns la judecata.

O alta problema care a îngreunat mult bunul mers al lucrurilor si a dus la multe confuzii si tergiversari ale punerilor în posesie a proprietarilor de drept, a fost faptul ca în zona Olteniei nu a existat niciodata cadastru, asa cum exista în Transilvania si în Banat, de exemplu.

O alta realitate, nu foarte îmbucuratoare, este aceea ca firmele care folosesc masa lemnoasa ca materie prima nu sunt foarte interesate de lemnul provenit de pe terenurile forestiere arondate Ocolului Tarnita, acesta fiind de o calitate mai slaba fata de cel din alte zone ale tarii.

Exista însa si o parte buna a lucrurilor aici, în Oltenia. Ma refer la taierile abuzive care au avut loc în ultimii ani în mai multe judete din România. În zona noastra, din fericire, nu au existat asemenea "tentatii"...

Articol publicat în revista Ferma nr. 2(69)/2009

Sorin-Tiberiu BUNGESCU